

**MIEJSCA SPOCZYNKU
ŚWIĘTYCH I BŁOGOSŁAWIONYCH**
Nowy Żmigród - [Ko. Piotra i Pawła](#)
[Grób bł. Władysława Findysza](#)

*SANKTUARIUM
BŁ. WŁADYSŁAWA FINDYSZA
kapłana męczennika*

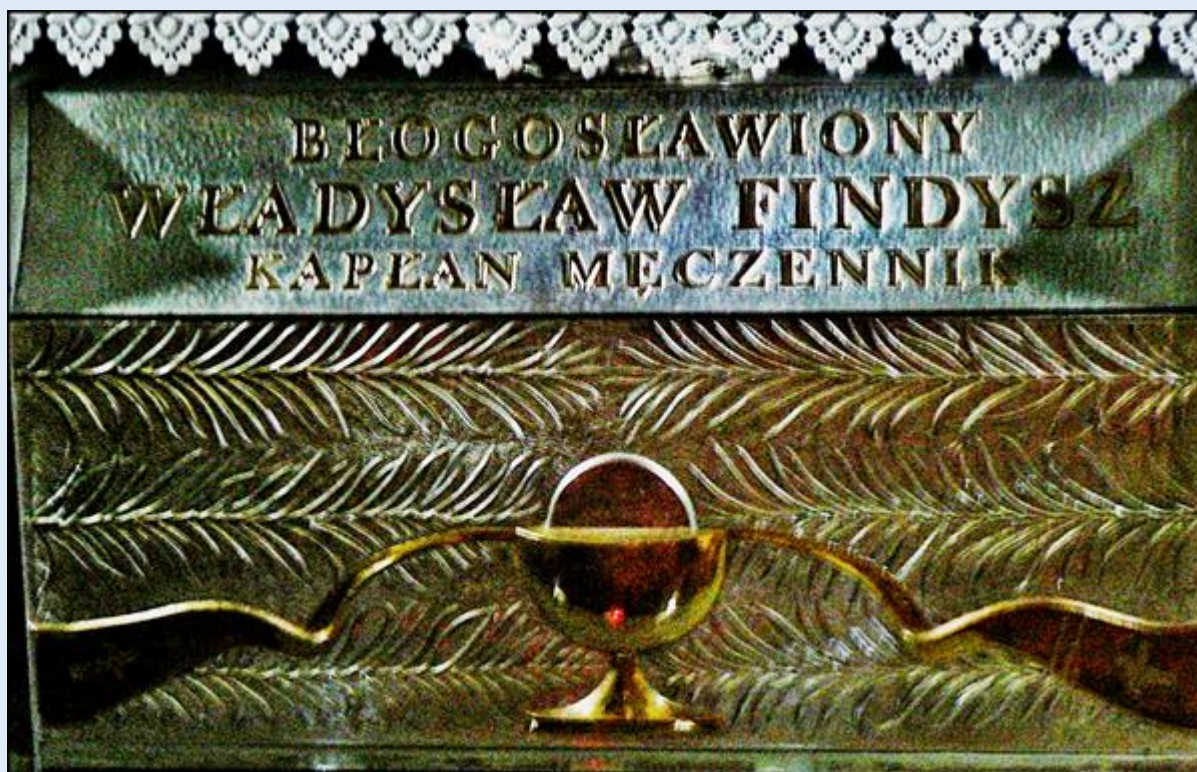
Błogosławiony ks. Władysław Findysz

Kapłan-męczennik (1907 - 1964)

Władysław Findysz urodził się 13 grudnia 1907 r. w Krościenku Niżnym koło Krosna, w wielodzietnej rodzinie chłopskiej Stanisława i Apolonii z domu Rachwał. Po ukończeniu szkoły powszechnej, w latach 1920 - 1927 uczył się w Państwowym Gimnazjum w Krośnie. Po egzaminie maturalnym (maj 1927 r.) zdecydował się wybrać drogę kapłaństwa. Wstąpił do Seminarium Duchownego w Przemyślu, podejmując studia filozoficzno-teologiczne. Święcenia kapłańskie otrzymał w katedrze przemyskiej 19 czerwca 1932 r. Posługę duszpasterską rozpoczął 1 sierpnia 1932 r. jako wikariusz w parafii pw. Św. Barbary w Borysławiu, następnie 17 września 1935 r. został skierowany do pracy wikariuszowskiej w parafii Drohobycz. Kolejną jego placówką była od 1 sierpnia 1937 r. parafia w Strzyżowie, gdzie początkowo był wikariuszem, a później administratorem. 10 października 1940 r. został wikariuszem w parafii jasielskiej, gdzie wykazał się szczególną działalnością patriotyczną, posługując jako kapelan żołnierzy Podziemia. 8 lipca 1941 r. otrzymał nominację na administratora parafii w Nowym Żmigrodzie, gdzie od 13 sierpnia 1942 r. został proboszczem. Po zakończeniu wojny ksiądz Findysz podjął działania mające na celu odnowę moralną wśród parafian, szczególnie nadzieje wiąząc z wychowaniem młodzieży. Jego aktywność duszpasterską spotkała się z zarzutami władz komunistycznych, które postanowiły ograniczyć jego działalność edukacyjną wśród młodzieży. W maju 1952 r. Wydział Oświaty Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie wydał decyzję zakazującą księdzu Findyszowi nauczania religii.

Protestował przeciwko likwidacji punktów katechetycznych, ingerencji państwa w sprawy Kościoła i religii. Było to przyczyną zainteresowania się organów bezpieczeństwa jego osobą i założenia Mu przez PUBP w Jasie w 1955 r. sprawy ewidencyjno - obserwacyjnej. W czerwcu 1962 r. został dziekanem dekanatu żmigrodzkiego. W latach Soboru Watykańskiego II aktywnie włączył się w akcję „soborowego czynu dobrego”. W jej ramach, w swoich odezwach do parafian wzywał do odnowienia życia religijnego, powrotu do chrześcijańskich obyczajów i odnowy moralnej. Jego aktywność spotkała się z ostrą reakcją władz, 25 listopada 1963 r. Prokuratura Wojewódzka w Rzeszowie wydała postanowienie o zastosowaniu wobec Księdza tymczasowego aresztu za „prześladowanie i dyskryminowanie ludzi niewierzących”. 17 grudnia 1963 r. ksiądz Findysz został skazany przez Sąd Wojewódzki w Rzeszowie na karę dwóch lat i sześciu miesięcy pozbawienia wolności za „zmuszanie do praktyk religijnych”. Wyrok odsiadywał w więzieniach w Rzeszowie i Krakowie, gdzie był poniżany, nękaný fizycznie i psychicznie. Nie zezwolono mu na poddanie się, zaplanowanej wcześniej operacji gardła, w związku podejrzeniem nowotworu. Dochodzenie, przewód sądowy oraz przeżycia więzienne miały duży wpływ na rozwój choroby Księdza. Prawie cały okres pozbawienia wolności spędził w szpitalu więziennym. Wyczerpany, osłabiony chorobą (schudł o 30 kg) został zwolniony z więzienia 29 lutego 1964 r. Powrócił do swojej parafii i w miarę możliwości włączył się w posługę duszpasterską. W lipcu pogorszył się stan zdrowia Księdza, zmarł 21 sierpnia 1964 r. Pochowany został na cmentarzu parafialnym w Nowym Żmigrodzie.

zdjęcia: Jan Nitecki

[POWRÓT DO STRONY GŁÓWNEJ IKONOGRAFII](#)